

prima instanță: O. Cojocaru
instanța de apel: A. Panov, Iu. Cimpoi, A. Minciuna

dosarul nr. 2ra-542/17

ÎNCHEIERE

22 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Ana Stratulat, reprezentată de către avocatul Ion Dodon

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Anei Stratulat împotriva Băncii Comerciale „Victoriabank” Societate pe Acțiuni cu privire la anularea ordinului, restabilirea în serviciu, achitarea salariului pentru absență forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Ana Stratulat și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 01 august 2016, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 26 februarie 2016, Ana Stratulat a depus cerere de chemare în judecată împotriva BC „Victoriabank” SA cu privire la anularea ordinului, restabilirea în serviciu, achitarea salariului pentru absență forțată de la serviciu, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că a activat în cadrul BC „Victoriabank” SA, fiind angajată la 10 decembrie 2009, conform contractului individual de muncă pe durată determinată și ordinului nr. 179-A din 09 decembrie 2009, în funcția de casier a Secției disponibilități valori materiale și mobiliare din cadrul Direcției contabilitate.

Susține că și-a îndeplinit în mod conștiincios toate funcțiile în care a activat, fără a admite obiecții privitor la calitatea acesteia și îndeplinind sarcinile angajatorului.

Menționează că ulterior angajării, la 10 septembrie 2010, prin ordinul nr.404-c a fost transferată în cadrul aceleiași subdiviziuni, în funcția de controlor casier, la fel pe durată determinată. Iar, conform ordinului nr. 506-c din

22 noiembrie 2010, începând cu aceeași dată, contractul individual de muncă a fost prelungit pe o durată nedeterminată.

Relevă că la 05 aprilie 2013, conform ordinului nr. 281 din 19 martie 2013, a fost transferată pe o durată determinată, în funcția de casier superior în cadrul Agenției nr. 4, iar la 12 iulie 2013 la fel pe o durată determinată, a fost transferată, în funcția de casier în cadrul Agenției nr. 16.

Indică că conform ordinului nr. 581/1-c din 05 februarie 2014, din aceeași dată a revenit în cadrul secției disponibilități valori materiale și mobiliare din cadrul Direcției contabilitate, în funcția de controlor casier, începând cu 03 martie 2014 a fost avansată în funcția de controlor casier superior din cadrul aceleiași subdiviziuni, iar începând cu 09 iunie 2015 a fost avansată în funcția de controlor casier principal din cadrul subdiviziunii.

Notează că la 30 noiembrie 2015, prin ordinul nr.590-c emis de BC „Victoriabank” SA a fost sancționată cu concedierea din funcție, iar ca temei pentru aplicarea sancțiunii, angajatorul a indicat prevederile art. 86 alin (1) lit. k) Codului muncii și anume comiterea de către salariatul care mânuiește nemijlocit valori bănești sau bunuri materiale a unor acțiuni culpabile dacă aceste acțiuni pot servi temei pentru pierderea încrederii angajatorului față de salariat.

Consideră ordinul contestat, drept ilegal, emis cu încălcarea normelor în vigoare și cu ignorarea prevederilor legislației muncii.

Explică că nu a admis careva acțiuni culpabile și în realitate, lipsește încălcarea invocată la aplicarea sancțiunii.

Mai menționează că prin acțiunile sale inechitabile angajatorul i-a adus suferințe psihice, fiind într-o situație de incertitudine, frustrare, lezată onoarea și demnitatea profesională, inclusiv în fața colegilor de serviciu, precum și lăsând-o fără principala sursă de venit.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 9, 86, 89, 90, 329, 330, 348-355 Codul muncii, art. 166-167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, anularea ordinului nr. 590-c din 30 noiembrie 2015 cu privire la eliberarea din funcție și restabilirea în câmpul muncii, achitarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu, încasarea prejudiciului moral în sumă de 50000 lei și a cheltuielilor de judecată.

La 18 aprilie 2016, Ana Stratulat, reprezentată de către avocatul Ion Dodon a depus cerere cu privire la completarea temeiurilor din acțiune și concretizarea cerințelor, prin care a solicitat încasarea de la BC „Victoriabank” SA în beneficiul ei a prejudiciului material sub formă de salariu pentru absența forțată de la muncă începând cu data de 18 noiembrie 2015 și până la restabilirea efectivă în serviciu a câte 168,76 lei pe zi.

În motivarea cererii cu referire la prevederile art. 209 alin. (1) Codul muncii a invocat că presupusa abatere disciplinară a avut loc la 18 septembrie 2015, iar angajatorul a aflat în aceeași zi despre această abatere, deoarece tot la 18 septembrie 2015, a constituit o comisie de anchetă pentru elucidarea circumstanțelor cazului dat.

Având în vedere prevederile art. 208 alin. (2) și art. 209 alin. (1) Codul muncii consideră că durata activității comisiei de anchetă poate activa doar în interiorul termenului în care salariatul poate fi atras la răspundere disciplinară, de 1 lună.

Indică că prin ordinul nr. 435-c din 18 septembrie 2015, a fost constituită o comisie de anchetă care a avut sarcina ca în termen de 1 lună, până la 18 octombrie 2015 să elucideze circumstanțele cazului dat.

Consideră că pârâtul a încălcat prevederile art. 208 alin. (2) Codul muncii și a emis la 16 octombrie 2015 ordinul nr. 510-c prin care a prelungit cu încă 1 lună durata activității comisiei de anchetă și că dânsa a fost concediată din funcție după expirarea termenului de 1 lună din ziua comiterii presupusei abateri disciplinare, prin ce consideră că pârâtul a încălcat prevederile art. 209 alin. (1) Codul muncii.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 01 august 2016, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Ana Stratulat și menținută hotărârea primei instanțe.

La 12 ianuarie 2017, Ana Stratulat, reprezentată de către avocatul Ion Dodon a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și a hotărârii primei instanțe considerându-le ilegale și neîntemeiate.

În opinia recurente, faptul că angajatorul efectuează o anchetă de serviciu nu poate servi drept temei pentru prelungirea termenului de 1 lună pentru aplicarea sancțiunii disciplinare, deoarece consideră că legea nu prevede un asemenea temei pentru prelungirea termenului de 1 lună și că prevederile art. 209 Codul muncii stipulează expres perioadele care nu se includ în termenul de 1 lună și anume: faptul aflării salariatului în concediu medical, concediu de studii și concediu de odihnă.

Menționează că ancheta de serviciu nu constituie temei pentru prelungirea, suspendarea, întreruperea termenului de 1 lună pentru aplicarea sancțiunii disciplinare salariatului.

Obiectează că la caz angajatorul nu a motivat în niciun fel necesitatea prelungirii anchetei de serviciu: nici de necesitatea audierii cărorva persoane, nici de necesitatea administrării unor probe concrete și că prelungirea anchetei de serviciu s-a efectuat doar la discreția angajatorului fără careva motive întemeiate.

Consideră că concluzia instanței de apel precum că termenul de 1 lună începe a curge din data emiterii actului anchetei de serviciu, în speță din 28 octombrie 2015 este eronată, ilegală și contravine practicii judecătorești privind aplicarea prevederilor art. 209 și 208 Codul muncii.

Cu referire la pct. 43 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 12 din 03 octombrie 2005 cu privire la practica judiciară a examinării litigiilor care apar în cadrul încheierii, modificării și încetării contractului individual de muncă,

consideră eronată opinia instanței de apel precum că ziua constatării abaterii este ziua finisării anchetei de serviciu, or menționează că ziua constatării este ziua în care angajatorul a aflat sau trebuia să afle despre presupusa abatere.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 12 ianuarie 2017 împotriva decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ana Stratulat, reprezentată de către avocatul Ion Dodon nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul

declarat de Ana Stratulat, reprezentată de către avocatul Ion Dodon, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ana Stratulat, reprezentată de către avocatul Ion Dodon ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Ana Stratulat, reprezentată de către avocatul Ion Dodon se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță